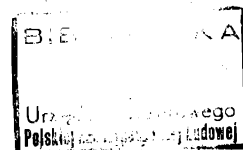

14 marca 1927 r.

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E 06/b 3/42

Nr 5136.

Kl. 37-d ~~z.~~

Mathilde Wolf
(Monachjum, Niemcy)
i Willibald Wolf
(Monachjum, Niemcy).

37d 3/92

**Wieloskrzydłowa zasłona odsuwana do drzwi, okien,
przepierzeń, wierzei i innych podobnych otworów.**

Zgłoszono 15 maja 1922 r.

Udzielono 8 czerwca 1926 r.

Pierwszeństwo: 15 września 1913 r. dla zastrz. 1, 2; 18 czerwca 1914 r. dla zastrz. 3—5 (Niemcy).

Dotychczasowe zasłony większych otworów jak: okna, drzwi, wierzeje oraz ruchome przepierzenia posiadają różne wady. Tak np. zasłony roletowe wymagają usztywnienia, zaś drzwi zsuwowe wymagają specjalnych miejsc do ukrycia całej wielkości odsuniętego skrzydła, z boków otworu musi więc pozostawać dostateczna powierzchnia ściany tak, że wielkość otworu przejściowego jest odpowiednio zmniejszona. Inne zasłony, jak te, które składają się z większej ilości przegubowo ze sobą połączonych skrzydeł, wymagają do ich obsługi bardzo dużego wysiłku.

Wynalazek niniejszy stwarza zasłonę, która może być tak dobrze użyta do drzwi

i okien, jak również może służyć jako prosta w konstrukcji, poręczna i zabierająca mało miejsca ruchoma ściana przepierzenia w salach, teatrach i t. d.; zasłona ta umożliwia w łatwy sposób otwieranie na dwie strony.

W tym celu zostają poszczególne skrzydła zasłony zawieszone na kulach lub krążkach, utrzymywanych na szynie przewodniczej i mogą się dowolnie przesuwają w całości na jedną lub częściowo na dwie przeciwległe strony, a następnie, dzięki specjalnemu urządzeniu, odchylać i składać.

Rysunek przedstawia schematycznie zasłonę, zaopatrzoną w skrzydła odsuwające się tylko w jedną stronę.

Fig. 1 — 3 podają przekrój poziomy, a fig. 4 — przekrój pionowy zasłony z pokazanymi poszczególnymi skrzydłami w różnych położeniach: zamkniętym (fig. 1), częściowo otwartym (fig. 2), całkiem otwartym (fig. 3).

Fig. 5 i 6 przedstawiają dwie odmiany wykonania zawieszenia skrzydeł zasłony.

Każde ze skrzydeł a porusza się na kulach b , połączonych ze skrzydłami przez szparę prowadnicową c szyny nośnej d , leżącej nad zestawionym otworem. Szpara prowadnicowa c posiada na jednym końcu rozwidlenie, utworzone przez szparę boczną d , która odgałęzia się po krzywej, tworzącej łuk koła o promieniu odpowiadającym odstępowi kul b jednego skrzydła, którego punkt środkowy leży w osi podłużnej szyny prowadnicowej.

Dzięki temu rozwidleniu skrzydła a zostają przy zsuwaniu skierowane z położenia równoległego do płaszczyzny przepierzenia w położenie poprzeczne do niego (fig. 2, 3) i stoją szczelnie przy sobie.

Leżące na rozwidleniu końcowe skrzydło a^1 obraca się wyłącznie około pionowego czopa f i tworzy w ten sposób skrzydło obrotowe. Skrzydło to musi być przy otwieraniu wpięrowane ustawione w pozycji, przedstawionej na fig. 2 i 3, zanim się zesunie inne człony. Jeśli się chce zasłonę tak uchylić, by mogła przejść tylko jedna osoba, należy jedynie otworzyć skrzydło obrotowe.

W celu unieruchomienia zasłony skrzydła zasuwane a na swym dolnym końcu posiadają czopy e , przesuwające się w specjalnie wykonanej szczelinie.

Z obydwu kul podtrzymujących każde skrzydło łożysko jednej przymocowane jest po jednej stronie, a drugiej — po drugiej stronie człona. Należałoby jeszcze wspomnieć, że poszczególne skrzydła mogą być silnie przytrzymane w swej zasłoniętej pozycji zapomocą zamka.

Wykonywano już zasłony, przy których każde skrzydło może się obracać do poło-

żenia poprzecznego, gdyż utrzymywanie skrzydeł na górnej szynie uskuteczniane jest tylko w jednym punkcie, późniejszym punkcie obrotu; ustawienie wpoprzek wobec tego musi być dokonane w oznaczonej pozycji zasłony, w którym przymusowe prowadzenie chwilowo niema miejsca. Przy niniejszym wynalazku każde skrzydło jest podtrzymywane stale co najmniej w dwóch punktach, na specjalnie ukształtowanej szynie nośnej, a ustawianie poprzeczne odbywa się zupełnie samoczynnie, skoro krawężki nośne zjadą z szyny prowadnicowej w rozwidlenie. Odwrotny ruch odbywa się również samoczynnie i przymusowo, gdy odnośna część zasłony porusza się w odwrotnym kierunku tak, że każdy krawężek nośny wybiega z rozgałęzienia na prostą część szyny.

Na fig. 5 i 6 pokazane są dwa sposoby zawieszania skrzydeł na szynie nośnej przy zastąpieniu kul krawężkami, które są tak kierowane na szynie prowadnicowej, że gdy skrzydła zostaną przesunięte z położenia zamkniętego w położenie otwarte, jeden krawężek prowadnicowy biegnie do jednej gałęzi rozwidlenia, zaś drugi — do drugiej jego gałęzi, przy odwrotnym natomiast poruszaniu się skrzydeł, biegną krawężki z rozwidlenia samoczynnie na odpowiednią prowadnicę, które położone są równoległe obok lub ponad sobą na wspólnej szynie nośnej. Przymusowe prowadzenie tych krawężków na rozwidleniach uskutecznił jest przez specjalny ustrój listew prowadniczych, pokazany na fig. 5 i 6. Siły, wynikające z mimośrodkowego zawieszenia skrzydeł, zostają odpowiednio przez krawężki zrównoważone.

Szyna nośna, pokazana na fig. 5, składa się z dwóch U-ówek d i d^1 , utrzymanych w ramie zapomocą odpowiedniego kabłąka A . Krawężki b , wykonane przeważnie jako łożyska kulkowe, biegną po zewnętrznych stronach górnego kołnierza, a mogą również biec po jego wewnętrznych stronach. Każde skrzydło zasłony a , zawieszane jest w dwóch

punktach na trzpieniach i . Jeden z trzpieni niesie za pośrednictwem sztywnie połączonego z nim czopa i^1 krążek bieżny b w ten sposób, że ten musi biegać po prawej szynie d , a drugi trzpień nośny i niesie krążek bieżny w ten sposób, że musi on biegać po lewej szynie d^1 , jak wskazują linje kreskowane na fig. 5. Brzegi szpary prowadnicowej wzmocnione są listwami d tak, że krążki bieżne b nie mogą zsunąć się z prowadnicy, lecz utrzymane są na nich w sposób pewny. Trzpień nośny posiada na wysokości dolnej szpary prowadnicowej pierścien lub łożysko kulowe k , które utrzymuje we właściwym położeniu poszczególne skrzydła środkowe. Aby przeszkodzić nieprzewidzianemu podniesieniu się do góry krążków bieżnych b , każdy trzpień nośny i posiada nasadkę p . Połączenie skrzydeł a z trzpieniami nośnymi i , uskutecznia się w ten sposób, aby umożliwiony był obrót skrzydła a względem zawieszenia i , przez co umożliwia się obracanie skrzydeł przy przechodzeniu przez rozwidlenie i zsuwanie zasłony. W tym celu każde skrzydło połączone jest z trzpieniami nośnymi zapomocą kabłąka m , spoczywającego na łożyskach kulowych, pierścieniach lub podkładkach n , podtrzymywanych naśrubkami o .

W przedstawionym na fig. 6 przykładzie wykonania obie prowadnice d i d^1 położone są ponad sobą. Krążek b jednego trzpienia nośnego każdego skrzydła zasłony biegnie po wewnętrznej stronie dolnego kołnierza, drugi krążek bieżny tego samego skrzydła biegnie po zewnętrznej stronie górnego kołnierza. W celu utrzymywania krążków b wykonane są odpowiednie listwy d^2 , podczas gdy mimośrodowe zawieszenie skrzydeł zostaje zrównoważone przez to, że trzpień i zaopatrzony jest poziomymi krążkami bieżnymi k lub pierścieniami, które poruszają się po brzegu szyny lub ewentualnie po specjalnej listwie g . W razie potrzeby krążki mogą być umieszczone również u dołu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wieloskrzydłowa zasłona odsuwana, przy odsuwaniu której każde poszczególne skrzydło ustawia się w swoim końcowem położeniu poprzecznie do płaszczyzny zasłony, znamienna tem, że każde skrzydło zasłony posiada dwa punkty zawieszenia urządzone w ten sposób, że przy odsuwaniu jeden punkt zawieszenia biegnie stale w linii prostej po szynie prowadnicowej, nie wychodząc z płaszczyzny zasłony, drugi zaś — odchyła się w specjalnie ukształtowanym rozwidleniu prowadnicy, przez co uskutecznione zostaje samoczynnie i niezwarte ustawienie poprzeczne skrzydeł zasłony.

2. Zasłona odsuwana według zastrz. 1, znamienna tem, że końcowe skrzydło leżące w miejscu obrotu i zsuwania się pozostałych skrzydeł, tworzy skrzydło obrotowe, zaopatrzone w jeden tylko punkt zawieszenia i obraca się dookoła osi pionowej.

3. Zasłona odsuwana według zastrz. 1 — 2, znamienna tem, że każde jej skrzydło zawieszone jest na dwóch krążkach nośnych, z których jeden biegnie w jednej, a drugi — w drugiej części rozwidlenia prowadnicy.

4. Zasłona odsuwana według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że krążki nośne są założone na łożyskach kulowych i podtrzymują skrzydła przy pomocy swych k .

5. Zasłona odsuwana według zastrz. 3 — 4, znamienna tem, że sworznie i przy mocowane są do skrzydeł zasłony przy pomocy kabłąków (m) , naśrubków (o) i łożysk (n) tak, że mogą się obracać około swej osi pionowej.

Mathilde Wolf.
Willibald Wolf.
Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

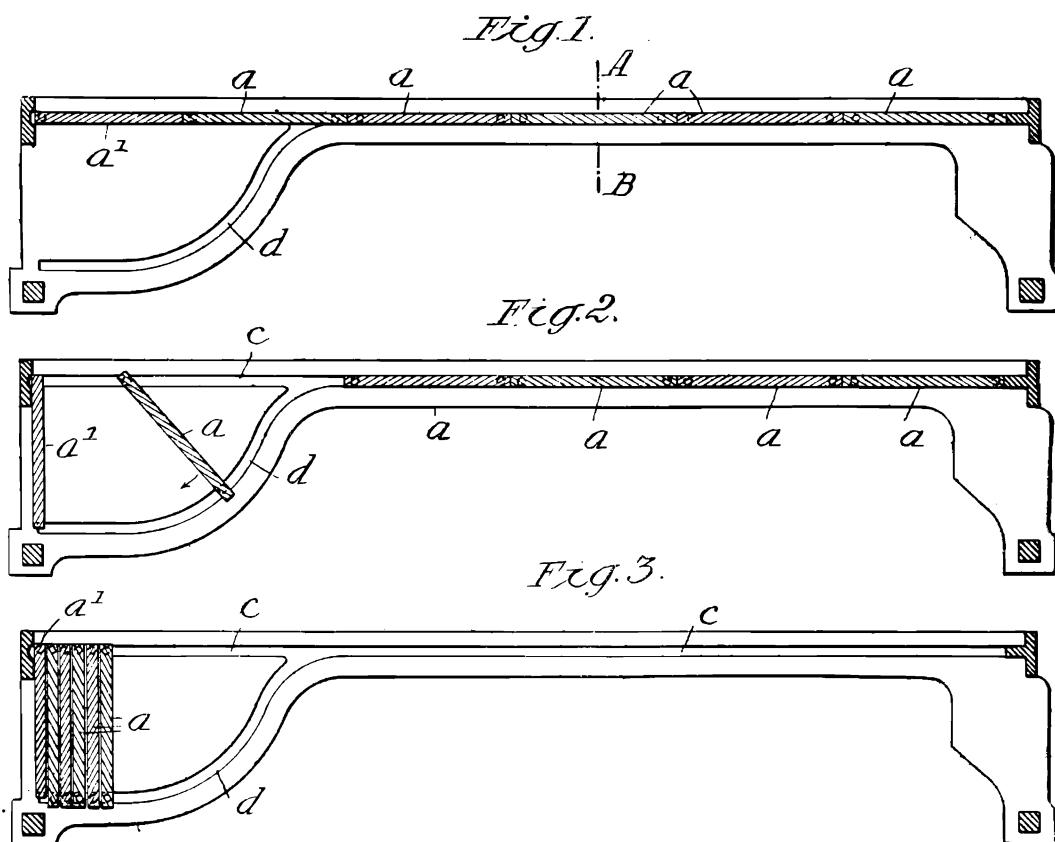

Fig. 4.

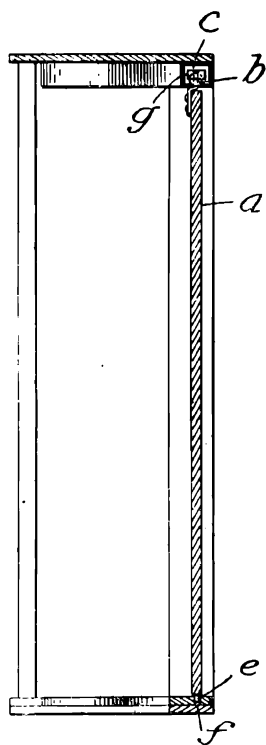

Fig. 5.

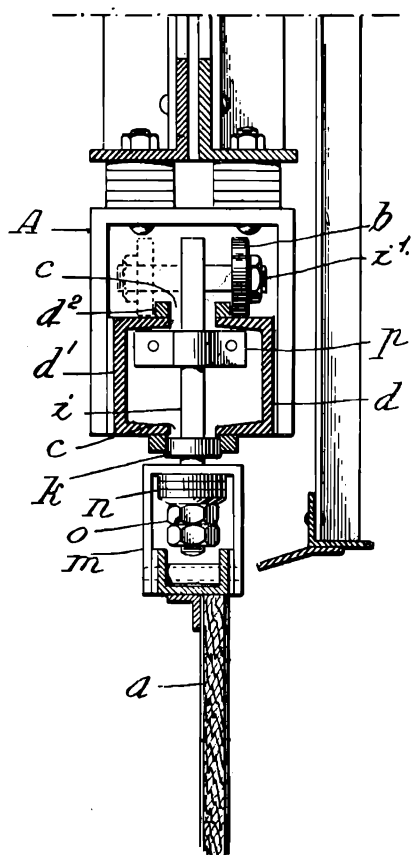

Fig. 6.

